

[Indenrigsministeren.]

har udnyttet den fastsatte ramme, hvilket har givet et mindreforbrug på 730 mill. kr., men til gengæld har 75 kommuner overskredet de fastsatte rammer med ca. 100 mill. kr. Kun i få tilfælde er der tale om væsentlige overskridelser. Indenrigsministeriet vil nu undersøge baggrunden for disse overskridelser, og det vil så vise sig, om der forekommer helt bevidste overskridelser.

Det er helt klart, at det er og vil være meget svært for den enkelte kommune altid i det enkelte finansår at tilpasse sig den ramme, der er aftalt, men vi må regne med, at kommunerne gør, hvad der er muligt for dem.

Med hensyn til, hvad vi kan gøre for at hindre overskridelse, altså hvis kommuner virkelig vil sætte sig ud over de indgåede aftaler om investeringsaktiviteterne, så har vi i ministeriet intet retsmiddel at gribe til, men regeringen kan ikke acceptere en tilstand, hvor flere kommunalbestyrelser bevidst tilsidesætter de indgåede aftaler, medens hovedparten overholder disse. Måtte det blive tilfældet, må regeringen naturligvis overveje at anmode folketinget om fornøden lovhjælp, således at alle kommunalbestyrelser bliver stillet lige. Jeg håber ikke, det bliver nødvendigt.

Må jeg i øvrigt sige til det, der blev fremført i den mundtlige begrundelse, at efter min overbevisning vil det ikke være muligt for kommunerne på nuværende tidspunkt at overskride rammerne, idet regeringen har givet kommunerne lejlighed til allerede på nuværende tidspunkt at tage hul på investeringsrammen for 1975-76 netop for at fremskynde igangsættelsen af arbejde til afhjælpning af den ledighed, der er i denne vinter, og det giver kommunerne mulighed for at sætte ting i gang straks, uden at der er tale om overskridelser. En eventuel overskridelse vil så i givet fald komme i sidste del af 1975-76. Denne løsning gælder for så vidt også den nordøstsjællandske købstad, som formentlig er Holbæk, hvor jeg ikke mener at der er sket nogen overtrædelse eller tilsidesættelse af aftalerne. Jeg har nægtet at give dem en dispensation for 1974-75, men samtidig skete der det, at der blev åbnet mulighed for at tage hul på 1975-76, og jeg har også i en avisnotits set, at man var opmærksom på, at hvis ikke man

kunne få det placeret inden for 1974-75, havde man muligheden for at trække på 1975-76 til det projekt, der var tale om.

Gydemark (RV):

Jeg takker ministeren for svaret. Jeg er meget enig med ministeren i, at man ikke kan have en tilstand, hvor et relativt lille antal kommuner begår selvtaget og derved tiltager sig en fordel i forhold til de mange kommuner, som overholder de aftaler, der er indgået. Jeg er også enig med ministeren i, at det med den ændring, man har lavet ved at sammenlægge investeringsrammerne, først senere vil vise sig, om man overskrider, men det afføder så mit næste spørgsmål til ministeren. Når man nu ikke hidtil har anset det for nødvendigt at skaffe sig et lovgrundlag i denne sag, vil ministeren så, hvis det nu viser sig i løbet af foråret, bl. a. under indtryk af den stærkt vigende beskæftigelse, at kommunerne overskrider med væsentlige beløb, tage initiativ til at skaffe sig et lovgrundlag i denne sag?

Kaj Hansen (DKP):

Jeg vil formode, at ministeren er bekendt med en sag, som ombudsmanden har fået forelagt angående dette spørgsmål om, hvorvidt kommunerne er forpligtet til at følge sådanne aftaler om investeringsrammer, som bliver indgået mellem Kommunernes Landsforening og ministeriet. I det svar, ombudsmanden giver, siges det ganske klart, jeg citerer:

„Med hensyn til den omtalte aftale mellem bl. a. indenrigsministeriet og Kommunernes Landsforening om investeringsbegrænsning skal jeg bemærke følgende:

Aftalen tilsigter efter det oplyste ikke at — og ville ifølge min mening heller ikke kunne — pålægge de enkelte kommuner nogen retlig forpligtelse over for staten med hensyn til investeringsbegrænsning. En delegation af bevillingsmyndigheden fra kommunen til staten, der ville stride mod den omtalte bestemmelse i den kommunale styrelseslov, foreligger således ikke. Spørgsmålet om kommunernes retlige stilling i forhold til investeringsbegrænsninger er derfor alene et spørgsmål om kommunernes forhold til Kommunernes Landsforening, og dette spørgsmål finder jeg — efter de regler,